

Η ΒΟΥΛΕΥΤΗΣ ΤΟΥ ΣΥΡΙΖΑ ΗΡΩ ΔΙΩΤΗ ΓΙΑ ΤΗΝ ΑΠΟΦΑΣΗ ΤΟΥ ΔΕΕ ΓΙΑ ΤΟΝ ΑΧΕΛΩΟ

Το νερό της εκτροπής σε χέρια ιδιωτών

* «Μνημονιακή υποχρέωση η ιδιωτικοποίηση των υδροηλεκτρικών φραγμάτων της Μεσοχώρας και της Συκιάς. Όπως και το νερό της λίμνης Πλαστήρα, θα περάσει σε χέρια ιδιωτών που θα το πωλούν στους αγρότες»

«Είναι μνημονιακή υποχρέωση η ιδιωτικοποίηση των υδροηλεκτρικών φραγμάτων της Μεσοχώρας και της Συκιάς. Άρα και το νερό της εκτροπής, όπως και το νερό της λίμνης Πλαστήρα, θα περάσει σε χέρια ιδιωτών που θα το πωλούν - αλήθεια πόσο; - στους αγρότες. Οι υπέρμαχοι του έργου, αντί να κομπάζουν για την «επιτυχία» τους στο ΔΕΕ, οφείλουν να εξηγήσουν στους αγρότες τι θα σημαίνει γι' αυτούς η ιδιωτικοποίηση των νερών και πόσο θα τους κοστίσει» τονίζει η βουλευτής Λάρισας του ΣΥΡΙΖΑ Ηρώ Διώτη, μιλώντας σήμερα στην «Ε» με αφορμή την εκτροπή του Αχελώου.

Η υλοποίηση του έργου ήρθε προχθές εκ νέου στην επικαιρότητα μετά και την ανακοίνωση του Δικαστηρίου της Ευρωπαϊκής Ένωσης (ΔΕΕ) που ερμηνεύθηκε διττά από υπέρμαχους και αντιπάλους του έργου, τροφοδοτώντας νέο κύκλο συζητήσεων έως ότου αποφανθεί τελικά το Συμβούλιο της Επικρατείας.

Ο περιφερειάρχης Θεσσαλίας Κων. Αγοραστός και πρόεδρος παράλληλα της Πανθεσσαλικής Συντονιστικής Επιτροπής Φορέων (ΠΑΣΕ Αχελώου) που υπεραμύνεται της υλοποίησης της εκτροπής, με την ανακοίνωση της απόφασης του ΔΔΕ χαρακτήρισε «ιστορική την ημέρα για τους Θεσσαλούς» καθώς «μετά από 25 χρόνια συνεχών αγώνων η απόφαση δίνει τη δυνατότητα η Θεσσαλία σύντομα να απολαύσει όλες τις θετικές συνέπειες της εκτροπής».

Αντίθετα, η Συντονίστρια Επιτροπής Ελέγχου Κυβερνητικού Έργου του Υπουργείου Περιβάλλοντος, Ενέργειας και Κλιματικής Αλλαγής του ΣΥΡΙΖΑ/ΕΚΜ και βουλευτής Λάρισας Ηρώ Διώτη, ερμηνεύοντας την ίδια απόφαση τόνισε πως «η απόφαση του ΔΕΕ, σε ό,τι αφορά στα 14 προδικαστικά ερωτήματα που είχε παραπέμψει σε αυτό το Συμβούλιο της Επικρατείας, είναι μία δικαίωση στον αγώνα που εδώ και πολλά χρόνια δίνει ο ΣΥΡΙΖΑ, το περιβαλλοντικό κίνημα και οι περιβαλλοντικές οργανώσεις καθώς και οι τοπικές κοινωνίες εναντίον των λαϊκιστικών κορόνων των ελληνικών κυβερνήσεων, που διαχρονικά τάσσονται υπέρ της εκτροπής του Αχελώου».

Πέντε Λαρισαίοι επιστήμονες, σε ανοικτή τους επιστολή («Ε» 140912) μεταξύ άλλων, καλούν συμφωνούντες και διαφωνούντες με το έργο «χωρίς κατηγορηματικές δηλώσεις

κατασκευής μικρών φραγμάτων συγκράτησης των πλεοναζόντων νερών. Αυτό μαζί με μια ριζική αλλαγή αντίληψης στην χρήση των νερών στην κατεύθυνση μιας ορθολογικοποίησης, η οποία θα προτάσσει την προσφορά από την ζήτηση, θα είχε αντιμετωπίσει και το πρόβλημα, θα είχε εξοικονομήσει πόρους και θα άφηνε και το περιβάλλον ανέπαφο. Είναι καιρός σήμερα -και με αφορμή την απόφαση του ΔΕΕ - να αλλάξουμε κατεύθυνση, να φύγουμε από την καταστροφική εργολαβική αντίληψη των μεγάλων έργων και να δώσουμε άμεση λύση στο πρόβλημα με μικρές παρεμβάσεις, συμβατές οικονομικά και οικολογικά».

• Στην περίπτωση που δεν υλοποιηθεί η εκτροπή, ποια είναι η πρόταση για την τύχη των ήδη κατασκευασμένων έργων, όπως φράγματα και σήραγγες; «Γίνεται μεγάλη σπέκουλα και εν πολλοίς χρησιμοποιείται ως το κυρίαρχο επιχείρημα υπέρ της συνέχισης των έργων. Καταρχήν να τονίσω ότι μεγάλο μέρος αυτών των έργων

για ναί και όχι», να καταθέσουν τεκμηριωμένες προτάσεις για την επόμενη ημέρα, είτε υλοποιηθεί - είτε όχι το έργο. Στο όλο θέμα παρεμβαίνει και η Επιτροπή Περιοχής Θεσσαλίας του ΚΚΕ, που τάσσεται υπέρ του έργου, για να επιτεθεί κατά του ΣΥΡΙΖΑ, τονίζοντας πως ο «ΣΥΝ/ΣΥΡΙΖΑ είναι μπλεγμένος «μέχρι τα μπουनिया» μέσα σε αυτά τα κυκλώματα, μέσω διαφόρων ΜΚΟ που πρωτοστατούν στις προσφυγές κατά της εκτροπής, γιατί συμφωνεί με τη στρατηγική της Ε.Ε. για ξεκλήρισμα των μικρομεσαίων αγροτών και πέρας στην επιχειρηματική γεωργία».

Η κ. Διώτη, μιλώντας σήμερα στην «Ε», επιμένει στο νέο μοντέλο αγροτικής παραγωγής τονίζοντας μεταξύ άλλων πως «το σημερινό μοντέλο που βασίζεται αποκλειστικά στη μεγέθυνση αποδείχτηκε τόσο περιβαλλοντοκτόνο, όσο και οικονομικά ασύμφορο». Προσθέτοντας ότι «οι υπέρμαχοι του έργου, αντί να κομπάζουν για την «επιτυχία» τους στο ΔΕΕ, οφείλουν να εξηγήσουν στους αγρότες τι σημαίνει γι' αυτούς η ιδιωτικοποίηση των νερών και πόσο θα τους κοστίσει». Αναλυτικά η συζήτησή μας με την κ. Διώτη έχει ως εξής:

• Η απόφαση του Δικαστηρίου της Ευρωπαϊκής Ένωσης, ανοίγει τελικά ή όχι τον δρόμο για την υλοποίηση του έργου;

«Η απόφαση για την υλοποίηση ή όχι του αμφιλεγόμενου σχεδίου εκτροπής ανήκει εξ ολοκλήρου στην Ελλάδα, στην κυβέρνηση και στο Συμβούλιο της Επικρατείας. Το ΔΕΕ δίνει το νομικό πλαίσιο που οφείλει υποχρεωτικά να κινηθεί το ΣτΕ και η Πολιτεία. Από την απόφαση του ΔΕΕ, προκύπτει με σαφήνεια ότι η Ελλάδα τόσο στο σχεδιασμό όσο και κατά την έγκριση της εκτροπής, παραβίασε την περιβαλλοντική νομοθεσία της ΕΕ».

• Πρέπει ή δεν πρέπει να γίνει η εκτροπή του Αχελώου και γιατί;

«Κατά τη γνώμη μας και τώρα και διαχρονικά το σχέδιο αυτό πρέπει να εγκαταλειφθεί τελεσίδικα. Κυρίως επειδή δεν αντιμετωπίζει το πρόβλημα της έλλειψης αρδευτικού νερού στη Θεσσαλία. Το κύριο πρόβλημα στο θεσσαλικό κάμπο είναι το μοντέλο καλλιέργειας και ανάπτυξης και όχι τα διαθέσιμα νερά.

Χρειαζόμαστε μια ριζική αναδιάρθρωση στο πλαίσιο ενός νέου μοντέλου αγροτικής παραγωγής που θα στοχεύει κυρίως στην παραγωγή των απαραίτητων ποιοτικών προϊόντων τα οποία θα απαντάνε και στο διατροφικό ζήτημα αλλά θα είναι και ανταγωνιστικά διεθνώς.

Το σημερινό μοντέλο που βασίζεται αποκλειστικά στην μεγέθυνση αποδείχτηκε τόσο περιβαλλοντοκτόνο, όσο και οικονομικά ασύμφορο. Το σχέδιο δαπανά δυσανάλογα πολλούς με το αμφιλεγόμενο όφελός του πόρους, καταστρέφει δε ένα προστατευόμενο από διεθνείς συνθήκες ποτάμιο οικοσύστημα».

• Στη περίπτωση που η απόφαση του ΣτΕ είναι απορριπτική για την υλοποίηση της εκτροπής, υπάρχει εναλλακτική λύση για τον θεσσαλικό κάμπο;

«Έχουμε πολλές φορές αναλύσει δημόσια την ολοκληρωμένη πρότασή μας τόσο για το ζήτημα της λειψυδρίας, όσο και για το μοντέλο γεωργικής ανάπτυξης και ανάπτυξης της υπαίθρου. Το αρδευτικό θα είχε λυθεί προ πολλού, αν οι κυβερνήσεις υλοποιούσαν ένα σχέδιο

κατασκευάστηκε παράνομα «ανάμεσα» στις πέντε ακυρωτικές αποφάσεις του ΣτΕ. Δεύτερον, η επιμονή σε μια λάθος επιλογή είναι ακόμη μεγαλύτερο λάθος. Πολιτεία που σέβεται τον εαυτό της πρέπει να αναγνωρίζει τις λανθασμένες επιλογές της και να προχωράει. Να διακρίνει δηλαδή ανάμεσα στις καλές και τις κακές πρακτικές. Τα φράγματα πρέπει να κατεδαφιστούν και το ποτάμι να γυρίσει στην κοίτη του. Πολλές χώρες όπως οι ΗΠΑ και η Γαλλία το πράττουν κατά κόρον και οργανωμένα.

Όσο δε για τους πόρους που δαπανήθηκαν, πρέπει οι αρμόδιοι και οι υπεύθυνοι να λογοδοτήσουν. Υπενθυμίζω ότι είχαμε την ίδια επιχειρηματολογία και για το «εθνικό όραμα» των Ολυμπιακών Αγώνων, όταν επιμέναμε να μην γίνουν. Σήμερα όλοι συμφωνούν ότι και οι Ολυμπιακοί Αγώνες και ο τρόπος που έγιναν τα έργα (διαπλοκή και υπερκοστολόγηση) συνέβαλαν καθοριστικά στην αύξηση του δημόσιου χρέους και την οικονομική και κοινωνική καταστροφή που βιώνουμε».

• Στη περίπτωση που το ΣτΕ αποφανθεί θετικά για την υλοποίηση της εκτροπής, υπάρχει σχέδιο διαχείρισης των υδάτινων αποθεμάτων;

«Στην απόφαση του ΔΕΕ γίνεται σαφής αναφορά στην έλλειψη επίκαιρης μελέτης διαχείρισης των υδατικών αποθεμάτων. Είναι γνωστό μάλιστα ότι μόλις σήμερα είναι σε εξέλιξη αυτή η μελέτη. Δηλαδή η πολιτεία προσπαθεί εκ των υστέρων να «καλύψει» με σχέδια διαχείρισης μια λάθος επιλογή όπως είναι η εκτροπή».

• Είναι πολιτική η απόφαση για την υλοποίηση του έργου ή γίνεται και πολιτικό «παιχνίδι», είτε στο όνομα της προστασίας του περιβάλλοντος είτε οικονομικών συμφερόντων;

«Ποιος κερδίζει απ' αυτό το «παιχνίδι»; Οι αγρότες; Σίγουρα όχι. Για δύο, κυρίως, λόγους. Πρώτον γιατί η εκτροπή με βάση τη νέα μελέτη -το λέει σαφώς και το ΔΕΕ - γίνεται για λόγους ύδρευσης και όχι άρδευσης. Δεύτερον, είναι μνημονιακή υποχρέωση η ιδιωτικοποίηση των υδροηλεκτρικών φραγμάτων της Μεσοχώρας και της Συκιάς.

Άρα και το νερό της εκτροπής, όπως και το νερό της λίμνης Πλαστήρα, θα περάσει σε χέρια ιδιωτών που θα το πωλούν -αλήθεια πόσο;- στους αγρότες. Να, λοιπόν, γιατί οι υπέρμαχοι του έργου, αντί να κομπάζουν για την «επιτυχία» τους στο ΔΕΕ, οφείλουν να εξηγήσουν στους αγρότες τι σημαίνει γι' αυτούς η ιδιωτικοποίηση των νερών και πόσο θα τους κοστίσει.

Το πολιτικό «παιχνίδι» στα μεγάλα κατασκευαστικά έργα, συνοδευόμενο από αδιαφανείς διαδικασίες και «μαύρο» χρήμα, είναι αυταπόδεικτο. Πλέον, προστέθηκαν και οι σκανδαλώδεις ιδιωτικοποιήσεις που, με το πρόσχημα του χρέους, χαρίζουν το δημόσιο πλούτο (νερά, ενέργεια, μεταφορές κ.ο.κ.) σε ξένους και εγχώριους ιδιώτες. Μόνο με ανατροπή αυτών των πολιτικών και της κυβέρνησης που τις υλοποιεί θα αποκοιτίσουμε ως χώρα και κοινωνία τη δυνατότητα να σχεδιάσουμε το μέλλον μας με ελπίδα και προοπτική, σεβόμενοι το περιβάλλον».

Β. ΚΑΚΑΡΑΣ